

Floarea

Ina M.

Într- o iarbă ' naltă, uscată,
Stătea floarea supărată
Fiindcă- i singură și tristă
Și- ar vrea viață de artistă...

Dar o vede o fetiță
Cu flori multe pe rochiță
Și aleargă să îi spună
Că- i frumoasă și- n cunună
Ar vrea să strângă ca ea
Multe flori, dar ar fi rea.

" De ce- ai fi rea, draga mea?"
O- ntrebă cu spaimă floarea...
"Fiindcă ai muri- n cunună
Si tu- n iarbă ești mai bună
Dac' ai sta zile și nopți...
Ai încânta pe poeți!"

Și plecă răsând fetița
Fluturând in vânt cosița
Strânsă-n fundă de mămica...
Acum floarea, mititica,
Se visează divă, muză,
Chiar si pentr'- o buburuză.

Timpul trece printre vise,
Zilele de vară- ncinse
Au trecut și floarea mică
Intră- n toamnă fără frică!